Košická
arcidiecéza

Deviatnik so svätým Ondrejom

POĎTE A UVIDÍTE

19. – 27. NOVEMBRA 2026

Duchovná príprava pred kánonickým prevzatím Košickej arcidiecézy
arcibiskupom Marekom Forgáčom
v sobotu 28. novembra 2026 o 10.00 v Katedrále sv. Alžbety v Košiciach

Obsah

Úvod 3
Ako používať tento deviatnik 4
Modlitba deviatnika 5

SPOLOČENSTVO

1. **Čo hľadáte?** | štvrtok 19. novembra 6
2. **Kde bývaš?** | piatok 20. novembra 9
3. **Našli sme Mesiáša** | sobota 21. novembra 12

SPOLUÚČASŤ

4. **Čo je to pre toľkých?** | nedeľa 22. novembra 15
5. **Chceli by sme vidieť Ježiša** | pondelok 23. novembra 18
6. **Pšeničné zrno** | utorok 24. novembra 21

MISIA

7. **Ondrej sa pýta na budúcnosť** | streda 25. novembra 24
8. **Pri jednom stole** | štvrtok 26. novembra 27
9. **Budete mi svedkami** | piatok 27. novembra 30

Deň prevzatia úradu arcibiskupa | sobota 28. novembra 33

Úvod

Pápež Lev XIV. vymenoval 14. októbra 2026 Mons. Mareka Forgáča za košického arcibiskupa metropolitu. V sobotu 28. novembra o 10.00 kánonicky prevezme arcidiecézu v Katedrále sv. Alžbety v Košiciach.

Deviatnik „Poďte a uvidíte“ nás chce na túto chvíľu pripraviť. Arcibiskup Marek v prvom príhovore po vymenovaní všetkých poprosil o modlitbu a o ochotu kráčať spoločne. Tento deviatnik chce byť odpoveďou na jeho prosbu.

Sprievodcom nám bude svätý Ondrej, patrón našej arcidiecézy, ktorý v evanjeliách nevystupuje často, ale zakaždým niekoho privádza k Ježišovi: brata Šimona, chlapca s chlebmi aj cudzincov. Bol aj vo večeradle, keď apoštoli s Máriou v modlitbe očakávali deň Turíc. Z tejto modlitby očakávania sa v Cirkvi zrodila tradícia deviatnikov.

Deväť dní je rozčlenených do troch trojíc podľa troch pozvaní synody o synodalite:

- **Spoločenstvo** (dni 1 – 3): byť s Ježišom a s bratmi.
- **Spoluúčasť** (dni 4 – 6): ponúknuť svoj dar, aj keď je malý, a prijať kríž.
- **Misia** (dni 7 – 9): rozlišovať, zhromaždiť sa pri jednom stole a byť svedkami.

Ako používať tento deviatnik

Každý deň má rovnaký rytmus: úvod, otázka, Božie slovo, zamyslenie, prosby, modlitba a záver. Trvá asi desať minút. Deviatnik sa môžete modliť súkromne, v rodine, v spoločenstve aj v kostole pred svätou omšou alebo pri adorácii.

Je zložený z modulov, preto ho môžete použiť celý alebo si vybrať len časť, ktorú práve potrebujete. Prosby a podnety na prehĺbenie sú vždy na samostatnej strane, aby sa dali vytlačiť aj osobitne. Značky ukazujú, kde sa jednotlivé časti dajú použiť samostatne:

AJ DO SVÄTEJ OMŠE	Prosby môžu poslúžiť ako modlitba veriacich pri svätej omši.
AJ K HOMÍLII	Slovo a zamyslenie sa dajú použiť ako podnet na homíliu alebo na adoráciu.
PO PRIJÍMANÍ	Záverečnú modlitbu deviatnika zo strany 5 sa môžete pomodliť aj po postkomúnii.

NA PREHĹBENIE v spoločenstve · osobne · v rodine

Na konci každého dňa sú tri podnety na rozhovor, osobnú reflexiu a rodinné zdieľanie:

Na rozhovor v spoločenstve: otázka pre farské skupiny a spoločenstvá na rozhovor metódou, ktorú Cirkev používala počas synody. Po chvíli ticha povie každý krátko svoju odpoveď a ostatní počúvajú bez komentára. V druhom kole každý povie, čo ho v slovách iných oslovilo. Na záver skupina pomenuje jednu vec, ktorú v tom spoločne počuje. Rozhovor môžete zaradiť aj hneď po zamyslení.

Krok dňa: osobný podnet do celého dňa. Je malý a patrí len tebe.

V rodine: jeden impulz pre celú rodinu. Nadväzuje na katechézy so sv. Ondrejom pre deti a mládež.

Modlitba deviatnika

Modlí sa na konci každého dňa. **AJ PO PRIJÍMANÍ**

Pane Ježišu, ty si sa obrátil k tým, čo išli za tebou, a opýtal si sa ich, čo hľadajú. Prosíme ťa, zhliadni aj na nás, ľud Košickej arcidiecézy, ktorý očakáva príchod svojho pastiera.

Ďakujeme ti za arcibiskupa Bernarda a za všetko, čím si nás obdaroval skrze jeho službu. Do tvojich starostlivých rúk zverujeme nášho nového arcibiskupa Mareka. Prosíme ťa, upevňuj v ňom lásku k tebe, naplň ho odvahou objať kríž a urob jeho sluch citlivým na tvoj hlas i na potreby tvojho ľudu.

Nauč nás kráčať spolu, jeho s nami a nás s ním, aby sme sa navzájom privádzali k tebe, ako svätý Ondrej priviedol k tebe svojho brata Šimona. Ty žiješ a kraľuješ na veky vekov. Amen.

Svätý Ondrej, oroduj za nás.
Svätá Alžbeta, oroduj za nás.
Svätí košickí mučeníci, orodujte za nás.
Blahoslavená Sára, oroduj za nás.
Blahoslavená Anna, oroduj za nás.

ZÁVER

P.: Dobrorečme Pánovi.
V.: Bohu vďaka.

Čo hľadáte?

SPOLOČENSTVO, 1. DEŇ **štvrtok 19. novembra**

Féria; v evanjeliu dňa Ježiš plače nad Jeruzalemom, ktorý nepoznal čas svojho navštívenia (Lk 19, 41–44).

ÚVOD

P.: V mene Otca i Syna i Ducha Svätého.
V.: Amen.
P.: Pane Ježišu, Dobrý Pastier, ty kráčaš pred nami a voláš nás po mene.
V.: Daj, aby sme ťa nasledovali ako jeden ľud.

OTÁZKA

Keď sa ohlásilo meno nového arcibiskupa, kládli sme si otázky: Aký bude? Čo zmení? Čo od neho môžeme čakať?

Evanjelium nás dnes obracia k inej otázke. Skôr než Ježiš o sebe čokoľvek povie, pýta sa tých, čo idú za ním: **„Čo hľadáte?“** Čo hľadám v Cirkvi ja? A čo hľadá naša farnosť, naše spoločenstvo, keď očakáva svojho pastiera?

SLOVO

Počúvajme slová svätého evanjelia podľa Jána: (Jn 1, 35–38)

**V nasledujúci deň Ján zasa stál s dvoma zo svojich učeníkov.
Keď videl Ježiša ísť okolo, povedal: „Hľa, Boží Baránok.“
Tí dvaja učeníci počuli, čo hovorí, a išli za Ježišom.
Ježiš sa obrátil a keď videl, že idú za ním,
opýtal sa ich: „Čo hľadáte?“ Oni mu povedali:
„Rabbi – čo v preklade znamená: Učiteľ, – kde bývaš?“**

Prvé slová Ježiša v Jánovom evanjeliu sú otázka: „Čo hľadáte?“ Ježiš ju nekladie jednému človeku, ale dvom - tým, ktorí idú za ním spolu. Jedného z nich poznáme, je to Ondrej. Meno druhého evanjelista nespomína, akoby vedľa Ondreja nechal miesto pre každého z nás.

Tí dvaja neprišli odnikiaľ. Patrili k spoločenstvu okolo Jána Krstiteľa, ktoré ich pripravovalo na príchod Mesiáša. A práve Ján im ukáže na Ježiša ako na Božieho Baránka a nechá ich odísť. Také má byť spoločenstvo učeníkov: napomáhajúce spoznať Krista. Platí to o rodine, o farnosti aj o diecéze.

Ježiš sa najprv pýta, až potom pozýva. Berie vážne túžbu tých, čo idú za ním. Aj spoločenstvo, ktoré chce žiť Ježišovým štýlom, sa musí vedieť pýtať a počúvať. Cirkev je spoločenstvom na ceste a zároveň je domovom. Kto sa len usadí, ľahko vymení živú vieru za zvyk. Kto hľadá sám, ľahko sa unaví alebo zablúdi. V dobrom spoločenstve sa vždy hľadá spolu.

Synodálna Cirkev hľadá spoločne a pastier hľadá s ňou. Pápež František píše, že biskup ide niekedy pred ľudom, inokedy uprostred neho a inokedy za ním, aby nik nezaostal a stádo mohlo nájsť nové cesty (porov. *Evangelii gaudium, 31*). Pastier teda nehľadá namiesto nás a my nehľadáme bez neho. K otázke, aký bude nový arcibiskup, preto patrí aj druhá: aké spoločenstvo nájde on v nás?

Svätý Augustín vyznal, že naše srdce je nepokojné, kým nespočinie v Bohu (*Vyznania I,1*). Ten nepokoj netreba v Cirkvi umlčať, lebo jeho zdieľaním v komunite sa v putovaní Cirkvi dejinami ukazujú cesty nové.

PROSBY AJ DO SVÄTEJ OMŠE

Ježiš sa obrátil k tým, ktorí išli za ním. Aj my k nemu teraz prichádzame spolu a zverujeme mu, čo hľadáme pre seba, pre našu arcidiecézu a pre jej pastierov:

Spoločne volajme: **Pane, daj, nech ťa hľadáme.**

- Prosme za nášho nového arcibiskupa Mareka: nech jeho prvou otázkou nie je, čo dokáže, ale či ťa miluje a nech ostane človekom, ktorý hľadá spolu s nami.
- Za arcibiskupa Bernarda: ďakujeme za roky jeho služby a prosíme ťa, aby novým spôsobom slúžil Božiemu ľudu a jeho pastierom.
- Za kňazov, katechétov a rodičov: nech ako Ján Krstiteľ ukazujú na Krista, a nie na seba.
- Za rodiny a mladých: nech doma nájdu dôverné prostredie, aby mohli hovoriť o tom, čo hľadajú a v čo dúfajú.
- Za tých, ktorí prestali hľadať alebo sa sklamali: nech v nás stretnú ľudí, ktorí sa vedia pýtať a počúvať.

Na záver sa modlíme záverečnú modlitbu deviatnika zo strany 5.

NA PREHĹBENIE v spoločenstve · osobne · v rodine

Na rozhovor v spoločenstve: Čo hľadajú ľudia, keď prichádzajú do nášho kostola, do nášho spoločenstva, a čo by u nás mali nájsť?

Krok dňa: Nájdi si dnes päť minút ticha. Dovoľ Ježišovi položiť ti otázku: „Čo hľadáš?“ a hľadaj na ňu odpoveď.

V rodine: Deti na katechézach so sv. Ondrejom dostali úlohu spýtať sa doma: „Čo si hľadal(a), keď si mal(a) toľko rokov ako ja?“ Ak sa vás ešte nespýtali, predbehnite ich a porozprávajte im to pri večeri.

Kde bývaš?

SPOLOČENSTVO, 2. DEŇ **piatok 20. novembra**

Féria; v evanjeliu dňa Ježiš vyháňa z chrámu predavačov a pripomína, že jeho dom má byť domom modlitby (Lk 19, 45–48).

ÚVOD

P.: V mene Otca i Syna i Ducha Svätého.
V.: Amen.
P.: Pane Ježišu, Dobrý Pastier, ty kráčaš pred nami a voláš nás po mene.
V.: Daj, aby sme ťa nasledovali ako jeden ľud.

OTÁZKA

Keď chceme niekoho naozaj spoznať, nestačí nám len vedieť, čo robí. Potrebujeme vidieť ako žije a kde je doma.

Učeníci sa Ježiša nepýtajú na jeho učenie, ani čo od nich bude chcieť. Pýtajú sa: **„Kde bývaš?“**

Kedy som bol s Ježišom naposledy len preto, aby som bol s ním? A je naša farnosť, naše spoločenstvo miestom, kde sa u neho dá zostať?

SLOVO

Počúvajme slová svätého evanjelia podľa Jána: (Jn 1, 38–39)

Ježiš sa obrátil a keď videl, že idú za ním, opýtal sa ich:
„Čo hľadáte?“ Oni mu povedali: „Rabbi – čo v preklade znamená:
Učiteľ, – kde bývaš?“ Odpovedal im: „Poďte a uvidíte!“
Šli teda, videli, kde býva, a zostali v ten deň u neho.
Boli asi štyri hodiny popoludní.

Na Ježišovu otázku učeníci odpovedajú protiotázkou: „Kde bývaš?“ Ježiš im nič nevysvetľuje, len ich pozve: „Poďte a uvidíte!“ Viera je vzťah a pre ten je potrebné „prísť“ a „zostať“.

Evanjelista zachytil tri slovesá: šli, videli, zostali. Prísť a pozrieť sa vie aj zvedavec. Zostať vie ten, komu na niekom záleží. Toto sloveso sa v Jánovom evanjeliu vráti aj pri Ježišovej rozlúčkovej reči: „Ostaňte vo mne a ja vo vás“ (*Jn 15 ,4*). Kde je doma Ježiš, tam má mať domov aj jeho učeník.

Cirkev je pre nás domovom preto, lebo v nej býva on. Svätý Ján Pavol II. si prial, aby sa naše spoločenstvá stali školami modlitby, kde sa stretnutie s Kristom nevyčerpá prosbami, ale je aj chválou, počúvaním a tichým zotrvaním pri ňom (porov. *Novo millennio ineunte, 33*). Farnosť, kde sa dá len niečo vybaviť, ešte nie je domovom.

Pastier, ktorý vie, „kde býva Ježiš“, sa nestratí ani v množstve naliehavých úloh. Na nového arcibiskupa budú doliehať mnohé požiadavky a očakávania; aj tie naše. Môžeme mu však darovať niečo vzácne: byť vo svojich očakávaniach zdržanliví, aby mu zostal čas na modlitbu. Pretože, čo načerpá u Pána, bude môcť rozdávať nám.

A nezabudnime sa pýtať: Kde bývame my? Prostredníctvom Božieho slova, Eucharistie, veriaceho spoločenstva, či tichej chvíle strávenej v osobnej modlitbe môžeme nájsť u Pána svoj domov. Kto zostane u Pána, spozná ho. A kto ho spozná, nedokáže si to nechať pre seba.

PROSBY AJ DO SVÄTEJ OMŠE

Učeníci prišli a zostali u Ježiša. Aj my sme teraz u neho a prosíme za seba, za našu arcidiecézu a za všetkých, ktorí v nej hľadajú domov:

Spoločne volajme: **Pane, zostaň s nami.**

- Prosme za nášho nového arcibiskupa Mareka: nech je predovšetkým mužom modlitby a nech pri množstve povinností vždy nájde čas zostať u teba.
- Za zasvätené osoby a za všetkých, ktorí sa za našu arcidiecézu ticho modlia: nech ich vernosť nesie celé spoločenstvo.
- Za tých, ktorí sú zaneprázdnení a vyčerpaní: nech v tebe nájdu odpočinok a pokoj.
- Za ľudí bez domova a za osamelých: nech v nás nájdu blízkosť a v tebe domov.
- Za naše farnosti a spoločenstvá: nech sú domom modlitby, otvoreným pre každého, kto ťa hľadá.

Na záver sa modlíme záverečnú modlitbu deviatnika zo strany 5.

NA PREHĹBENIE v spoločenstve · osobne · v rodine

Na rozhovor v spoločenstve: Kde v našej farnosti, v našom spoločenstve môže človek jednoducho zostať s Ježišom, bez programu a bez požiadavky na výkon?

Krok dňa: Evanjelista si zapamätal hodinu, keď učeníci zostali u Ježiša. Vyber si aj ty dnes hodinu a miesto, kde budeš s ním len preto, aby si bol s ním, bez prosieb a bez plánu. Ak sa dá, vráť sa k nemu v tom istom čase aj v ďalšie dni deviatnika.

V rodine: Porozprávajte sa ako rodina, kde je u vás doma miesto pre Ježiša, na ktorom spoločne vstupujete do atmosféry modlitby. Ak také miesto nemáte, vytvorte ho spolu a zotrvajte na ňom dnes večer spolu aspoň na chvíľu.

Našli sme Mesiáša

SPOLOČENSTVO, 3. DEŇ **sobota 21. novembra**

Spomienka Obetovania Panny Márie; v evanjeliu Ježiš nazýva svojím bratom, sestrou i matkou každého, kto plní vôľu jeho Otca (Mt 12, 46–50).

ÚVOD

P.: V mene Otca i Syna i Ducha Svätého.
V.: Amen.
P.: Pane Ježišu, Dobrý Pastier, ty kráčaš pred nami a voláš nás po mene.
V.: Daj, aby sme ťa nasledovali ako jeden ľud.

OTÁZKA

Keď sa nám stane niečo naozaj dobré, najprv to povieme tým, ktorí sú nám najbližší.

Ondrej po stretnutí s Ježišom ide za svojím bratom a povie mu: **„Našli sme Mesiáša.“**

Kto mne kedysi povedal o Ježišovi tak, že som mu uveril? A komu by som o ňom mohol povedať ja?

SLOVO

Počúvajme slová svätého evanjelia podľa Jána: (Jn 1, 40–42)

**Jeden z tých dvoch, čo to počuli od Jána a nasledovali Ježiša,
bol Ondrej, brat Šimona Petra. On hneď vyhľadal
svojho brata Šimona a povedal mu: „Našli sme Mesiáša,“
čo v preklade znamená Kristus. A priviedol ho k Ježišovi.
Ježiš sa naňho zahľadel a povedal: „Ty si Šimon, syn Jánov,
ale budeš sa volať Kéfas,“ čo v preklade znamená Peter.**

Ondrej strávil u Ježiša jedno popoludnie a po tomto silnom zážitku hneď vyhľadal svojho brata. Nepovedal mu „našiel som“, ale „našli sme“. Stretnutie s Ježišom je vždy osobné, no nikdy nie súkromné. Benedikt XVI. to vyjadril jednoducho: „Naša viera je naozaj osobná len vtedy, ak má zároveň charakter spoločenstva“ (*Generálna audiencia, 31. októbra 2012*).

Ondrej ide najprv k bratovi, k človekovi, ktorý ho pozná najlepšie a pred ktorým nemusí nič predstierať. Viera sa odovzdáva cez ľudí, ktorým dôverujeme. Nikto ju nezískal sám od seba, tak ako si nikto nedal sám život. Prijali sme ju od iných a sme povolaní odovzdávať ju ďalej (porov. *KKC, 166*).

Ondrej brata priviedol k Ježišovi, ale meno mu nezmenil on. Ježiš „sa naňho zahľadel“ a povedal mu, kým bude. Kto privádza k Ježišovi, nemusí druhého presviedčať ani prerábať. Viera sa ponúka, nevnucuje. Toto potrebujú počuť rodičia a starí rodičia, ktorí sa trápia nad vierou svojich detí: ich úlohou je svedčiť a sprevádzať, nie čosi nanucovať.

Patrón našej arcidiecézy priviedol k Ježišovi toho, kto sa stal prvým medzi apoštolmi a sám zostal „bratom Šimona Petra“. Otec arcibiskup Marek pomenoval odovzdávanie viery novej generácii ako jednu z veľkých výziev. Ondrejova cesta ukazuje, že táto úloha nepatrí len biskupovi a kňazom. Začína sa v rodine, je to úloha všetkých: rodičov, súrodencov, priateľov či kolegov.

Dnes si pripomíname, ako podľa tradície rodičia priviedli malú Máriu do chrámu. Aj ona bola najprv sprevádzaná, kým sama začala privádzať k Ježišovi. Takto rastie Cirkev, ako rodina ľudí, ktorí sa navzájom privádzajú k nemu.

PROSBY AJ DO SVÄTEJ OMŠE

Ondrej priviedol svojho brata k Ježišovi. Aj my k nemu privádzame tých, ktorých nosíme vo svojom srdci:

Spoločne volajme: **Pane, urob nás tvojimi svedkami.**

- Prosme za nášho nového arcibiskupa Mareka: nech je pre mladých a rodiny starším bratom, ktorý ich privádza k tebe.
- Za tých, ktorí nás priviedli k viere, živých aj zosnulých: odmeň ich vernosť a lásku.
- Za starých rodičov a krstných rodičov: nech s radosťou a trpezlivosťou odovzdávajú vieru ďalej.
- Za deti a mladých, ktorí sa učia veriť: nech stretnú dospelých, ktorých viera je radostná a dôveryhodná.
- Za súrodencov, priateľov a kolegov, ktorí sú od teba ďaleko: nech v nás nájdu brata a sestru, ktorí ich nesúdia, ale prijímajú.

Na záver sa modlíme záverečnú modlitbu deviatnika zo strany 5.

NA PREHĹBENIE v spoločenstve · osobne · v rodine

Na rozhovor v spoločenstve: Ako sa v našej farnosti, v našom spoločenstve odovzdáva viera? Kde sa to deje prirodzene a kde nám to nejde?

Krok dňa: Spomeň si na človeka, cez ktorého k tebe prišla viera. Poďakuj mu a ak už nežije, pomodli sa zaňho. Potom vlož do modlitby aj jedného človeka, ktorému môžeš byť ty bratom alebo sestrou na ceste k Ježišovi.

V rodine: Ak sa vás dnes deti spýtajú, kto vás priviedol k viere, povedzte im to. A ak sa nespýtajú, porozprávajte im to sami: o mame, otcovi, starej mame či kňazovi, vďaka ktorým dnes veríte.

Čo je to pre toľkých?

SPOLUÚČASŤ, 4. DEŇ **nedeľa 22. novembra**

Slávnosť nášho Pána Ježiša Krista, Kráľa vesmíru; v evanjeliu Kráľ hovorí: „Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili“ (Mt 25, 31–46).

ÚVOD

P.: V mene Otca i Syna i Ducha Svätého.
V.: Amen.
P.: Pane Ježišu, Dobrý Pastier, ty kráčaš pred nami a voláš nás po mene.
V.: Daj, aby sme ťa nasledovali ako jeden ľud.

OTÁZKA

Keď je potreba veľká a to, čo máme, je malé, ľahko si povieme: to nestačí, nemá to zmysel.

Aj Ondrej, keď uvidí chlapca s piatimi chlebmi, hneď dodá: **„Ale čo je to pre toľkých?“**

Kedy som si naposledy povedal, že to málo, čo mám, nestojí za to? A čo by sa stalo, keby som to aj tak priniesol Ježišovi?

SLOVO

Počúvajme slová svätého evanjelia podľa Jána: (Jn 6, 8–11)

Jeden z jeho učeníkov, Ondrej, brat Šimona Petra, mu povedal: „Je tu chlapec, ktorý má päť jačmenných chlebov a dve ryby. Ale čo je to pre toľkých?“ Ježiš povedal: „Usaďte ľudí!“ ▼

Na tom mieste bolo mnoho trávy. A mužov si tam posadalo okolo päťtisíc. Tu Ježiš vzal chleby, vzdával vďaky a rozdával sediacim; podobne aj z rýb, koľko chceli.

ZAMYSLENIE

AJ K HOMÍLII

Na potrebu nasýtiť zástup reaguje Ondrej: stretne chlapca s piatimi chlebmi a dvoma rybami. Opäť je to on, kto niekoho privádza k Ježišovi. Hneď však zapochybuje: „Ale čo je to pre toľkých?“ Angažovanosť a malá viera v ňom idú ruka v ruke, tak ako často aj v nás.

Ježiš chlapcov dar neodmietne, ani ho nenahradí niečím väčším. „Vzal chleby, vzdával vďaky a rozdával.“ Boh totiž nezačína od toho, čo nám chýba, ale od toho, čo mu ponúkneme.

Tak je to aj v Cirkvi. Koncil nám pripomína, že Duch Svätý rozdáva svoje dary veriacim každého stavu, aj tie celkom obyčajné, a všetky slúžia na budovanie Cirkvi (porov. *Lumen gentium, 12*). Farnosť preto nie je miestom, kde niekoľkí slúžia a ostatní sa prizerajú. Kto si svoj dar nechá pre seba, lebo ho považuje za bezvýznamný, ochudobní všetkých.

Je príznačné, že dar, z ktorého sa nasýtili tisíce, priniesol chlapec, jeden z najmenších v zástupe. Dnešná slávnosť ukazuje, že Kristus Kráľ sa s najmenšími stotožňuje: čo urobíme jednému z nich, robíme jemu (porov. *Mt 25, 40*).

Aj otec arcibiskup Marek stojí pred úlohou, ktorá presahuje ľudské sily. V prvom príhovore adresovanom všetkým veriacim našej arcidiecézy povedal, že si uvedomuje veľkú zodpovednosť tejto služby, ale zároveň verí, „že Boh dáva silu tým, ktorých povoláva.“

Ako je to so mnou? Možno mám len päť chlebov: trochu času, jednu schopnosť, kúsok trpezlivosti. Ježiš sa ma nepýta, či to stačí. Pýta sa, či mu to dám.

PROSBY AJ DO SVÄTEJ OMŠE

Chlapec priniesol Ježišovi to málo, čo mal. Aj my mu s dôverou prinášame svoje prosby, lebo v jeho rukách sa nestratí nič:

Spoločne volajme: **Pane, otvor naše oči pre potreby maličkých.**

- Prosme za nášho nového arcibiskupa Mareka: nech má srdce pastiera, ktoré vidí aj najmenších, a nech v každom, aj malom dare rozpozná tvoj dar všetkým.
- Za chorých, starých a ľudí so zdravotným znevýhodnením: nech v našich farnostiach nie sú len príjemcami pomoci, ale aj prijatým darom pre spoločenstvo.
- Za chudobných a za tých, ktorí žijú na okraji našich obcí a miest: nech v nás nájdu bratov a sestry.
- Za lektorov, kantorov, kostolníkov, dobrovoľníkov a všetkých, ktorí vo farnosti nenápadne slúžia: Pane, odmeň ich vernosť.
- Za tých, ktorí si myslia, že nemajú čo ponúknuť: nech objavia, že aj ich dar Cirkev potrebuje.

Na záver sa modlíme záverečnú modlitbu deviatnika zo strany 5.

NA PREHĹBENIE v spoločenstve · osobne · v rodine

Na rozhovor v spoločenstve: Aké malé dary ľudí v našej farnosti, v našom spoločenstve prehliadame? A kto v našej farnosti, v našom spoločenstve zatiaľ nemá možnosť svoj dar ponúknuť?

Krok dňa: Pomenuj si svoj „chlieb“, to málo, čo máš: čas, schopnosť, trpezlivosť či dobré slovo. Daj ho dnes niekomu, kto ho potrebuje, a nepočítaj, či to stačí.

V rodine: Dohodnite sa ako rodina na jednom spoločnom „chlebe“ pre niekoho, kto je sám alebo v núdzi: návšteva, telefonát, nákup či koláč. Nech každý prispeje tým, čo vie.

Chceli by sme vidieť Ježiša

SPOLUÚČASŤ, 5. DEŇ **pondelok 23. novembra**

Féria; v evanjeliu dňa Ježiš chváli chudobnú vdovu, ktorá do chrámovej pokladnice dala všetko, čo mala (Lk 21, 1–4).

ÚVOD

P.: V mene Otca i Syna i Ducha Svätého.
V.: Amen.
P.: Pane Ježišu, Dobrý Pastier, ty kráčaš pred nami a voláš nás po mene.
V.: Daj, aby sme ťa nasledovali ako jeden ľud.

OTÁZKA

Väčšina kresťanov prichádza do kostola len výnimočne a zostávajú skôr pri dverách: pri krste, pri sobáši, pri pohrebe, počas Vianoc, či požehnania jedál.

Gréci v Jeruzaleme vyslovili nahlas to, čo mnohí z nich možno nosia v srdci: **„Chceli by sme vidieť Ježiša.“**

Čo uvidí človek, ktorý príde do nášho kostola prvý raz? Uvidí cez nás Ježiša?

SLOVO

Počúvajme slová svätého evanjelia podľa Jána: (Jn 12, 20–22)

**Niektorí z tých, čo sa cez sviatky prišli klaňať Bohu,
boli Gréci. Pristúpili k Filipovi, ktorý bol z galilejskej Betsaidy,
a prosili ho: „Pane, chceli by sme vidieť Ježiša.“ Filip šiel
a povedal to Ondrejovi. Ondrej a Filip to išli povedať Ježišovi.**

Gréci prišli do Jeruzalema na sviatky ako zbožní cudzinci. Nepatrili k vyvolenému národu, a predsa sa prišli klaňať pravému Bohu. Ich prosba je prostá: „Pane, chceli by sme vidieť Ježiša.“ Prichádzajú za Filipom, no nehľadajú jeho. Hľadajú Ježiša.

Filip ich prosbu neodbije, ale nerieši ju ani sám. Ide za Ondrejom a Ježišovi ju prednesú spolu. V tom je jadro spoluúčasti: nikto nenesie všetko sám a otázky druhých sa stávajú našimi spoločnými. Koncil hovorí, že radosti a nádeje, žalosti a úzkosti ľudí dnešných čias sú zároveň radosťami a nádejami, žalosťami a úzkosťami Kristových učeníkov (porov. *Gaudium et spes, 1*).

Mnohí stoja na prahu Cirkvi práve vtedy, keď prekračujú prah vo vlastnom živote: keď sa im narodí dieťa, keď uzatvárajú manželstvo, keď sa lúčia so zosnulým. Spôsob, akým ich vtedy prijmeme, ako ich oslovíme, môže byť ich prvým stretnutím s Evanjeliom. V atmosfére „svätej pohostinnosti“ sa na nikoho netlačí. Venujeme druhému pozornosť a nechávame slobodu. Neraz sú títo vzdialení darom aj pre nás: ich prosba pripomína aj nám, čo je podstatné.

Otec arcibiskup Marek povedal, že vo svojej službe chce mať osobitne na pamäti „trpiacich a hľadajúcich“. Mnohí z radu hľadajúcich nie sú nepriateľmi viery. Len zatiaľ nevedia, kde a cez koho môžu Ježiša nájsť.

A koho na prahu Cirkvi stretávam ja? Možno toho, kto na pohrebe zostal stáť vzadu, alebo niekoho, kto sa ma nečakane opýta, prečo ešte chodím do kostola. Nemusím mu nič dokazovať ani poznať všetky odpovede. Aj Filip neskôr prosí Ježiša: „Pane, ukáž nám Otca“ (*Jn 14, 8*). Stačí otázku druhého neodbiť a spolu s ďalšími ju priniesť Ježišovi.

PROSBY AJ DO SVÄTEJ OMŠE

Filip a Ondrej priniesli Ježišovi prosbu cudzincov. Aj my mu prinášame prosby za tých, ktorí ho hľadajú, i za seba:

Spoločne volajme: **Pane, ukáž nám svoju tvár.**

- Prosme za nášho nového arcibiskupa Mareka: nech v ňom hľadajúci a pochybujúci nájdu pastiera ochotného trpezlivo im načúvať.
- Za tých, ktorí prichádzajú do kostola príležitostne: nech v našich farnostiach a spoločenstvách nájdu prijatie a cez nás stretnú teba.
- Za vysokoškolákov, ich pedagógov a za všetkých, ktorí poctivo hľadajú pravdu: nech ich hľadanie privedie až k tebe.
- Za cudzincov a utečencov, ktorí u nás žijú a pracujú: nech medzi nami zažijú prijatie.
- Za kresťanov všetkých cirkví, s ktorými žijeme na východe Slovenska: Pane daj, aby sme svetu spoločne ukazovali teba.

Na záver sa modlíme záverečnú modlitbu deviatnika zo strany 5.

NA PREHĹBENIE v spoločenstve · osobne · v rodine

Na rozhovor v spoločenstve: Ako v našej farnosti, v našom spoločenstve prijímame tých, ktorí prichádzajú len občas alebo prvý raz? Čo by u nás mali zažiť, aby mohli uvidieť Ježiša?

Krok dňa: Pri najbližšej svätej omši si všimni tých, ktorí stoja vzadu alebo sú v kostole prvý raz. Pozdrav ich, ponúkni im miesto a po omši sa im prihovor.

V rodine: Porozprávajte sa s deťmi, či majú v triede alebo v krúžku niekoho nového, kto stojí bokom. Vymyslite spolu, ako ho môžu prijať: pozvať do hry, sadnúť si k nemu, pomôcť mu zorientovať sa. Kto zažije prijatie, ľahšie uverí, že ho prijíma aj Boh.

Pšeničné zrno

SPOLUÚČASŤ, 6. DEŇ **utorok 24. novembra**

Spomienka sv. Andreja Dung-Laka, kňaza, a spoločníkov, mučeníkov; v prvom čítaní zaznieva výzva: „Hoď svoj kosák a žni, lebo prišla hodina žatvy“ (Zjv 14, 15).

ÚVOD

P.: V mene Otca i Syna i Ducha Svätého.
V.: Amen.
P.: Pane Ježišu, Dobrý Pastier, ty kráčaš pred nami a voláš nás po mene.
V.: Daj, aby sme ťa nasledovali ako jeden ľud.

OTÁZKA

Najcennejšie veci v našom živote nás zvyčajne niečo stáli: bezsenné noci pri deťoch, roky vernosti, alebo odpustenie, ktoré bolelo.

Na prosbu, ktorú Ježišovi predniesli Ondrej a Filip, on odpovedá obrazom: **„Ak pšeničné zrno nepadne do zeme a neodumrie, ostane samo.“**

Čo v mojom živote prinieslo úrodu práve preto, že ma to niečo stálo? A čoho sa držím tak pevne, že to „zostáva samo?“

SLOVO

Počúvajme slová svätého evanjelia podľa Jána: (Jn 12, 23–26)

**Ježiš im odpovedal: „Nadišla hodina, aby bol Syn človeka oslávený.
Veru, veru, hovorím vám: Ak pšeničné zrno nepadne
do zeme a neodumrie, ostane samo.
Ale ak odumrie, prinesie veľkú úrodu.** ▼

Kto miluje svoj život, stratí ho, a kto svoj život nenávidí
na tomto svete, zachráni si ho pre večný život.
Ak mi niekto slúži, nech ma nasleduje!
A kde som ja, tam bude aj môj služobník.
Kto bude mne slúžiť, toho poctí Otec.“

ZAMYSLENIE

AJ K HOMÍLII

Ondrej a Filip priniesli Ježišovi prosbu Grékov a on odpovedá nečakane: hovorí o hodine, keď bude oslávený a o zrne, ktoré musí padnúť do zeme. Kto ho chce naozaj uvidieť, spozná ho na kríži. „Vyzdvihnutý od zeme“, pritiahne k sebe všetkých (porov. *Jn 12, 32*).

Zákon zrna, o ktorom Ježiš hovorí, platí aj pre jeho učeníkov. Nejde o pohŕdanie životom, pretože život, ktorý sa zo strachu chráni, zostáva sám. Život, ktorý sa dáva, prináša úrodu, hoci ju nevidíme hneď a nepatrí nám. My totiž sejeme, ale vzrast dáva Boh (porov. *1Kor 3, 6–7*).

Aj naša arcidiecéza vyrástla zo zŕn, ktoré padli do zeme: zo svätých košických mučeníkov, z blahoslavenej Sáry a blahoslavenej Anny, ktorých denne vzývame. Už Tertulián napísal, že „krv kresťanov je semenom“ (porov. *Apologeticum, 50, 13*).

Zákon zrna platí aj v službe pastiera. Otec arcibiskup Marek priznal, že prežíva veľkú bázeň, lebo si uvedomuje, že jeho nová úloha „nie je o postavení a svetskej sláve, ale predovšetkým o službe, ktorá presahuje do večnosti.“ Ježiš svojim služobníkom nesľubuje uznanie. Sľubuje im, že bude s nimi, na kríži, aj v sláve (porov. *Mt 28, 20*). Spoluúčasť nás privádza k poznaniu, že kríž služby, ktorý arcibiskup prijíma, je aj našim krížom a naše kríže sa stávajú jeho krížom.

Napokon, čo musí odumrieť v nás? Možno túžba mať vždy pravdu, alebo mať všetko pod kontrolou. Možno smútok nad tým, že v našich farnostiach už nie je všetko ako kedysi. Kríza viery, osobná či spoločná, nemusí byť koncom. Ak ju neprežívame osamote, môže sa stať zrnom, z ktorého vzíde nový klas.

PROSBY AJ DO SVÄTEJ OMŠE

Ježiš nás učí, že úrodu prináša len zrno, ktoré padne do zeme. Odovzdajme mu seba samých, i tých, ktorí nesú svoje kríže:

Spoločne volajme: **Pane, premeň naše kríže na úrodu.**

- Prosme za nášho nového arcibiskupa Mareka: nech s pokojom a dôverou prijíma všetky výzvy, ktorým bude čeliť.
- Za kresťanov, ktorí sú pre vieru prenasledovaní: nech je ich vernosť semenom nových kresťanov.
- Za tých, ktorí prežívajú krízu viery: nech nájdu ľudí, ktorí ich budú sprevádzať a teba nech spoznajú ako svoju nádej.
- Za manželov a rodičov, ktorí si zostávajú verní aj v ťažkých časoch: nech ich vernosť prinesie úrodu v ich rodinách.
- Za našich zosnulých, ktorých sme ako zrno uložili do zeme: Pane daj, nech majú účasť na tvojom vzkriesení.

Na záver sa modlíme záverečnú modlitbu deviatnika zo strany 5.

NA PREHĹBENIE v spoločenstve · osobne · v rodine

Na rozhovor v spoločenstve: Čo v našej farnosti, v našom spoločenstve potrebuje odumrieť, aby mohlo vzísť niečo nové? A čo z toho, čo prežívame ako stratu, môže byť zrnom?

Krok dňa: Vzdaj sa dnes potichu niečoho v prospech druhého: svojho času, pohodlia alebo vlastného plánu. Nečakaj za to uznanie.

V rodine: Zasejte s deťmi do kvetináča zopár zrniek pšenice. Zrno najprv zmizne v zemi a až potom vyklíči. Kým vyrastie, porozprávajte sa, čo dobré sa vo vašej rodine zrodilo z toho, že sa niekto niečoho vzdal. Na prvú adventnú nedeľu vložte kvetináč do stredu adventného venca.

Ondrej sa pýta na budúcnosť

MISIA, 7. DEŇ **streda 25. novembra**

Féria alebo ľubovoľná spomienka sv. Kataríny Alexandrijskej, panny a mučenice; v evanjeliu dňa Ježiš sľubuje: „Ak vytrváte, zachováte si život“ (Lk 21, 19).

ÚVOD

P.: V mene Otca i Syna i Ducha Svätého.
V.: Amen.
P.: Pane Ježišu, Dobrý Pastier, ty kráčaš pred nami a voláš nás po mene.
V.: Daj, aby sme ťa nasledovali ako jeden ľud.

OTÁZKA

Keď sa niečo v našom osobnom živote alebo v živote Cirkvi mení, prirodzene sa pýtame: Čo bude ďalej?

Aj Ondrej s ďalšími učeníkmi prosí Ježiša: **„Povedz nám, kedy to bude a aké bude znamenie, keď sa toto všetko začne plniť.“**

Čoho sa najviac obávam, keď myslím na svoju budúcnosť a na budúcnosť našej Cirkvi? Hovorím o svojich obavách s Ježišom?

SLOVO

Počúvajme slová svätého evanjelia podľa Marka: (Mk 13, 3–7)

Keď potom sedel na Olivovej hore oproti chrámu a boli sami, pýtali sa ho Peter, Jakub, Ján a Ondrej: „Povedz nám, kedy to bude a aké bude znamenie, keď sa toto všetko začne plniť.“
Ježiš im začal hovoriť: „Dajte si pozor, aby vás niekto nezviedol.
Prídu mnohí v mojom mene a budú hovoriť: ‚To som ja.‘ ▼

A mnohých zvedú. Keď budete počuť o vojnách a chýry o bojoch, neľakajte sa. To musí prísť, ale ešte nebude koniec.“

ZAMYSLENIE

AJ K HOMÍLII

Učeníci obdivovali krásu Jeruzalemského chrám a Ježiš im povedal, že z neho nezostane kameň na kameni. Ondrej s Petrom, Jakubom a Jánom sa ho potom v súkromí pýtajú, kedy to bude a aké bude znamenie. Pýtajú sa tak, ako sa pýtame aj my, keď sa začne meniť to, čo sa zdalo pevné ako chrámové kamene.

Ježiš im odpovedá dvomi radami: „Dajte si pozor, aby vás niekto nezviedol“ a „neľakajte sa“. Prvá chráni pred naivitou, druhá pred panikou. A uprostred reči o skúškach, ktoré prídu, pripomína dôležitosť ohlasovať evanjelium všetkým národom (porov. *Mk 13, 10*). Budúcnosť, ktorá je nepoznaná, je spojená s pozvaním k misii.

Cieľom rozlišovania je učiť sa čítať prítomnosť Božími očami. Preto ani súčasná zmena epochy nemá viesť k panike, lebo Duch Svätý v nej ponúka nové príležitosti, napríklad žiť vieru uvedomelejším a presvedčivejším spôsobom (porov. *Venite ad me, 63*). V synodálnej Cirkvi ide práve o načúvanie Duchu, ktorý hovorí aj cez znamenia čias.

Rozlišovanie predpokladá skúsenosť so skutočným životom. Preto aj biskup potrebuje žiť v pravde, v kontakte s Božím ľudom, pri ňom a medzi ním. V modlitbe deviatnika prosíme, aby bol sluch srdca nového arcibiskupa citlivý na Boží hlas i na potreby jeho ľudu. On však potrebuje to isté: našu otvorenosť a ochotu pozorne mu načúvať.

Cibriť sluch srdca potrebujem všetci. Možno nás trápia obavy o deti, ktoré odišli za prácou alebo obavy o zdravie. Boží hlas je tichý a panika strachu ho ľahko prekričí. Vtedy môžeme urobiť to, čo apoštol Ondrej: prísť so svojou obavou k Ježišovi a v tichu sa ho pýtať, čo mi chce povedať práve teraz.

PROSBY AJ DO SVÄTEJ OMŠE

Ondrej predniesol Ježišovi svoju obavu o budúcnosť. Aj my mu prinášame to, čo nás znepokojuje a prosíme o svetlo:

Spoločne volajme: **Pane, veď nás svojím Duchom.**

- Prosme za nášho nového arcibiskupa Mareka: nech v tichu modlitby počuje tvoj hlas a nech má okolo seba múdrych a otvorených radcov.
- Za farské pastoračné rady a za všetkých, ktorí v Cirkvi rozhodujú: nech spolu hľadajú tvoju vôľu, nie vlastné záujmy.
- Za mladých, ktorí sa rozhodujú o svojom povolaní a budúcnosti: nech medzi mnohými hlasmi rozoznajú tvoj hlas.
- Za tých, ktorých ochromuje strach z budúcnosti: nech v tebe nájdu pokoj a odvahu.
- Za tých, ktorí spravujú našu krajinu, mestá a obce: nech rozhodujú múdro a v prospech spoločného dobra.

Na záver sa modlíme záverečnú modlitbu deviatnika zo strany 5.

NA PREHĹBENIE v spoločenstve · osobne · v rodine

Na rozhovor v spoločenstve: Ktoré zmeny v našej farnosti, v našom spoločenstve nás znepokojujú? A čo nám cez ne možno chce povedať Pán?

Krok dňa: Večer si v tichu prejdi uplynulý deň. V akých okamihoch si cítil nepokoj? Poďakuj Pánovi za prvé a opýtaj sa ho, čo ti chce povedať cez druhé.

V rodine: Večer sa porozprávajte, čoho sa kto v rodine obáva a na čo sa teší. Nech každý povie to svoje a ostatní nech počúvajú bez komentovania. Potom spolu odovzdajte Pánovi obavy aj radosti krátkou modlitbou.

Pri jednom stole

MISIA, 8. DEŇ **štvrtok 26. novembra**

Féria; v responzóriovom žalme zaznieva: „Blahoslavení tí, čo sú pozvaní na Baránkovu svadobnú hostinu“ (porov. Zjv 19, 9).

ÚVOD

P.: V mene Otca i Syna i Ducha Svätého.
V.: Amen.
P.: Pane Ježišu, Dobrý Pastier, ty kráčaš pred nami a voláš nás po mene.
V.: Daj, aby sme ťa nasledovali ako jeden ľud.

OTÁZKA

Pri spoločnom stole sa rodina stáva rodinou: delíme sa o jedlo, o prežitý deň, o radosti aj starosti.

Pri Poslednej večeri Ježiš vezme chlieb a povie: **„Toto je moje telo, ktoré sa dáva za vás. Toto robte na moju pamiatku.“**

Ako prežívam nedeľnú svätú omšu? Ako povinnosť, ktorú si odbavím sám alebo ako udalosť, pri ktorej cítim, že som súčasťou rodiny?

SLOVO

Počúvajme slová svätého evanjelia podľa Lukáša: (Lk 22, 14. 19–20)

Keď prišla hodina, zasadol za stôl a apoštoli s ním.
Potom vzal chlieb a vzdával vďaky,
lámal ho a dával im, hovoriac:
„Toto je moje telo, ktoré sa dáva za vás.
Toto robte na moju pamiatku.“ ▼

**Podobne po večeri vzal kalich a hovoril:
„Tento kalich je nová zmluva v mojej krvi,
ktorá sa vylieva za vás.“**

ZAMYSLENIE

AJ K HOMÍLII

Pri stole Poslednej večere sedí aj Ondrej. Ježiš berie do rúk chlieb a kalich a dáva apoštolom seba samého. Spoločná cesta, ktorá sa začala otázkou „Kde bývaš?“, vrcholí pri tomto stole: Pán sa im dáva ako chlieb.

Ľudia sa dnes často spájajú proti niekomu: drží ich pohromade spoločný nepriateľ alebo spoločné rozhorčenie. Pri Pánovom stole nás spája Baránok, ktorý sníma hriech sveta. Preto pri slávení svätej omše veriaci nikdy nie je izolovaný, ale je začlenený do „my“, ktoré ho predchádza, sprevádza a presahuje (porov. *Venite ad me, 91*).

Koncil učí, že Cirkev sa najzreteľnejšie ukazuje vtedy, keď sa Boží ľud zhromaždí pri jednom oltári, ktorému predsedá biskup so svojimi kňazmi (porov. *Sacrosanctum concilium, 41*). Takou chvíľou bude sobotná slávnosť v katedrále. Od nej bude pri každej svätej omši v našej arcidiecéze v eucharistickej modlitbe zaznievať prosba za arcibiskupa Mareka. Každý oltár sa tak spojí s jedným stolom celej miestnej Cirkvi.

Otec arcibiskup Marek povedal, že jeho biskupské heslo Dominus prope – Pán je blízko mu bude aj naďalej pripomínať, že „centrom nášho úsilia je predovšetkým Kristus, skutočne prítomný medzi nami. A tam, kde je On, vytvárame blízkosť aj medzi sebou navzájom.“ Kto prijíma ten istý eucharistický chlieb, nemôže zostať ďaleko od bratov a sestier. Preto sa každá svätá omša končí vyslaním ohlasovať.

PROSBY AJ DO SVÄTEJ OMŠE

Pán chce, aby pri jeho stole bolo miesto pre každého. Prosme za tých, ktorí k nemu patria, i za tých, ktorí pri ňom zatiaľ chýbajú:

Spoločne volajme: **Pane, zhromaždi nás pri svojom stole.**

- Prosme za nášho nového arcibiskupa Mareka: nech pri oltári čerpá silu pre každý deň a nech je medzi nami ako ten, kto slúži.
- Za kňazov našej arcidiecézy: nech so svojím arcibiskupom tvoria jedno spoločenstvo okolo jedného oltára.
- Za mimoriadnych rozdávateľov svätého prijímania a za všetkých, ktorí prinášajú Eucharistiu chorým: nech ich služba spája chorých s celým spoločenstvom.
- Za tých, ktorí z rôznych dôvodov nemôžu pristupovať k svätému prijímaniu: nech zakúsia, že aj oni patria do Božej rodiny.
- Za rodiny, ktoré už nesedávajú spolu pri jednom stole: nech znovu objavia cestu jeden k druhému.

Na záver sa modlíme záverečnú modlitbu deviatnika zo strany 5.

NA PREHĹBENIE v spoločenstve · osobne · v rodine

Na rozhovor v spoločenstve: Kto nám pri nedeľnom slávení sv. omše v našej farnosti, v našom spoločenstve chýba? A čo môžeme urobiť, aby aj tí, ktorí prísť nemôžu, zostali s nami spojení?

Krok dňa: Zastav sa dnes v kostole pred svätostánkom, hoci len na pár minút. Odovzdaj Pánovi službu arcibiskupa Mareka a ľudí, s ktorými sa delíš o každodenný chlieb.

V rodine: Stretnite sa dnes pri večeri všetci pri jednom stole, bez mobilov a televízora. Pred jedlom sa spolu pomodlite aj za arcibiskupa Mareka. Potom deťom vysvetlite, prečo oltáru v kostole hovoríme aj Pánov stôl.

Budete mi svedkami

MISIA, 9. DEŇ **piatok 27. novembra**

Féria; v responzóriovom žalme zaznieva: „Hľa, Boží stánok je medzi ľuďmi“ (porov. Zjv 21, 3).

ÚVOD

P.: V mene Otca i Syna i Ducha Svätého.
V.: Amen.
P.: Pane Ježišu, Dobrý Pastier, ty kráčaš pred nami a voláš nás po mene.
V.: Daj, aby sme ťa nasledovali ako jeden ľud.

OTÁZKA

Keď sa niečo dôležité končí, pýtame sa: Čo z toho sa zachová?

Vzkriesený Ježiš sľubuje apoštolom: **„Keď zostúpi na vás Svätý Duch, dostanete silu a budete mi svedkami… až po samý kraj zeme.“**

Kde Ježiš pozýva svedčiť mňa, spolieham sa pritom na vlastné sily, alebo na silu Ducha Svätého?

SLOVO

Počúvajme slová zo Skutkov apoštolov: (Sk 1, 8. 12–14)

**Ježiš povedal apoštolom: „Keď zostúpi na vás Svätý Duch,
dostanete silu a budete mi svedkami v Jeruzaleme
i v celej Judei aj v Samárii a až po samý kraj zeme.“
Vtedy sa vrátili do Jeruzalema z hory, ktorá sa volá Olivová
a je blízko Jeruzalema, vzdialená toľko,
koľko je dovolené prejsť v sobotu.** ▼

**Keď ta prišli, vystúpili do hornej siene, kde sa zdržiavali
Peter a Ján, Jakub a Ondrej, Filip a Tomáš,
Bartolomej a Matúš, Jakub Alfejov, Šimon Horlivec a Júda Jakubov.
Títo všetci jednomyseľne zotrvávali na modlitbách spolu so ženami,
s Ježišovou matkou Máriou a s jeho bratmi.**

ZAMYSLENIE

AJ K HOMÍLII

Tieto dni modlitbovej prípravy sa začali pri Jordáne pozvaním „Poďte a uvidíte“. Končia sa v hornej sieni, kde sa zrodila tradícia deviatnikov. Medzi apoštolmi, ktorí tam po Ježišovom nanebovstúpení zotrvávali na modlitbách, nechýba ani Ondrejovo meno.

Vzkriesený ich vysiela ohlasovať slovami „budete mi svedkami“ a dáva im prísľub Ducha. Svedok nerozpráva, čo počul od iných, ale delí sa o to, čo sám zažil. Preto pápež František pripomína, že každý pokrstený, ktorý zakúsil Božiu lásku, je povolaný byť „učeníkom misionárom“: „Každý pokrstený, nech už má akúkoľvek úlohu v Cirkvi a stojí na ktoromkoľvek stupni poznania svojej viery, je aktívnym protagonistom evanjelizácie“ (*Evangelii gaudium, 120*).

Misia sa však začína spoločnou modlitbou, v ktorej sa z mnohých stáva jedno srdce a jedna duša (porov. *Sk 4, 32*). O to sme v týchto dňoch prosili aj my.

Zajtra sa v katedrále otvorí nová etapa života našej miestnej Cirkvi. Otec arcibiskup Marek do nej vstupuje, ako sám povedal, „s chvejúcim srdcom“ a teší sa na spoločné kráčanie s nami. Vstúpme do nej aj my ako apoštoli z hornej siene: spolu, v modlitbe a so silou, ktorá nie je naša.

PROSBY AJ DO SVÄTEJ OMŠE

Apoštoli, predtým, ako sa rozišli do celého sveta, sa jednomyseľne modlili s Máriou. Pripojme sa k ich modlitbe aj my a prosme:

Spoločne volajme: **Pane, zošli nám svojho Ducha.**

- Prosme za nášho nového arcibiskupa Mareka, ktorý zajtra preberá Košickú arcidiecézu: nech ho Duch Svätý napĺňa silou a nech ho na tejto ceste podporuje naša modlitba.
- Za mladých, ktorých voláš ku kňazstvu a k zasvätenému životu: nech počujú tvoj hlas a nezľaknú sa ho.
- Za mladých, ktorých voláš k manželstvu: nech sa nezľaknú celoživotného áno a nech sa ich domov stane miestom, kde sa viera odovzdáva ďalej.
- Za všetkých pokrstených v našej arcidiecéze: nech objavia, že každého z nich povolávaš byť „učeníkom misionárom."
- Za tých, ktorí sa od Cirkvi vzdialili: nech stretnú kresťanov, ktorí ich pozvú späť do jej spoločenstva bez výčitiek.
- Za nás, ktorí sme sa modlili tento deviatnik: nech sa naša spoločná modlitba premení na ochotu ísť spolu s naším pastierom tam, kam nás posielaš.

Na záver sa modlíme záverečnú modlitbu deviatnika zo strany 5.

NA PREHĹBENIE v spoločenstve · osobne · v rodine

Na rozhovor v spoločenstve: Kam vysiela Pán našu farnosť, naše spoločenstvo? Aký jeden konkrétny krok môžeme urobiť spolu s naším novým pastierom?

Krok dňa: Zajtra o 10.00 sa pripoj k slávnosti v katedrále osobne, prostredníctvom prenosu, alebo modlitbou. A vyber si jednu konkrétnu službu, ktorou sa v najbližších týždňoch zapojíš do života svojej farnosti, či spoločenstva.

V rodine: Porozprávajte sa, ako spolu prežijete sobotnú slávnosť a pondelňajší sviatok sv. Ondreja. Ak sa deti pri pondelňajšej svätej omši vo vašej farnosti zapoja čítaním, prosbou alebo prinesením darov, buďte pri tom s nimi a povzbuďte ich.

Košická
arcidiecéza

Deň prevzatia úradu arcibiskupa

SOBOTA 28. NOVEMBRA Katedrála sv. Alžbety v Košiciach

Svätý Ondrej, apoštol,
ty, ktorý si s odvahou nasledoval Pána až po kríž,
vypros nášmu novému arcibiskupovi Markovi
silu v skúškach, vytrvalosť v modlitbe
a horlivosť v službe Bohu i ľuďom.

Nech je jeho biskupská služba požehnaním pre kňazov,
zasvätené osoby i všetkých veriacich.

Nech prináša jednotu tam, kde je rozdelenie,
nádej tam, kde je neistota,
a Kristovo svetlo všetkým, ktorí ho hľadajú,
aby sme všetci spoločne kráčali cestou svätosti a raz dosiahli
večný život v Božom kráľovstve.
Amen.

Pre vnútornú potrebu Košickej arcidiecézy vydal Diecézny katechetický úrad.